Yttrande över delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23)

13

LS 2017-0532

Landstingsrådsberedningen

SKRIVELSE
2017-06-14

LS 2017-0532

Landstingsstyrelsen

Yttrande över delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23)

Föredragande landstingsråd: Irene Svenonius

Ärendebeskrivning

Finansdepartementet har genom remiss bjudit in Stockholms läns landsting att yttra sig över delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23).

Förslag till beslut

Landstingsrådsberedningen föreslår landstingsstyrelsen besluta

att avge yttrande till Finansdepartementet över delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23) i enlighet med landstingsdirektörens förslag till yttrande samt landstingsrådsberedningens motivering.

Landstingsrådsberedningens motivering

Stockholms läns landsting anser att det behövs en övergripande plan för att stärka digitaliseringen av den offentliga sektorn. Efter att länge ha varit en av de ledande nationerna på e-förvaltningsområdet har Sverige börjat tappa placeringar i internationella mätningar. Landstinget välkomnar därför utredningens förslag om ett samlat ansvar för frågor kring offentlig sektors digitalisering. Dock har delbetänkandet föranlett några synpunkter.

Som utredningen pekar på, handlar digitalisering inte bara om teknisk utveckling utan i hög grad om förändringar av arbetsmetoder och organisation. Digitalisering är en viktig faktor i landstingets arbete att modernisera och utveckla sina verksamheter. Den 15 november 2016 beslutade Stockholms läns landsting om en Policy för innovation och digitalisering, LS 2015-0833, som tydliggör att det är invånarnas behov och perspektiv som ska stå i centrum för landstingets innovations- och digitaliseringsarbete. I policyn fastslås även att landstinget, i de situationer där det är lämpligt, i första hand ska kommunicera digitalt, både internt och externt. Syftet är att stärka skyddet av känslig information, öka

servicenivån och minska onödiga distributionskostnader. Under 2017 kommer en förstudie att startas kring hur landstinget stegvis ska fasa ut kallelser, provsvar och annan kommunikation som idag skickas brevledes.

Landstinget har idag ett stort och kostnadskrävande informationsutbyte med försäkringskassa, polis, arbetsförmedling, Skatteverket med flera. Det är därför väsentligt att infrastrukturen både möter behovet av att kommunicera mellan myndigheter och mellan myndighet och invånare. Landstinget vill understryka vikten av att säkerhetsfrågorna integreras i digitaliseringen av den offentliga sektorn och att informationssäkerhet och integritetsskydd beaktas i varje skede av arbetet. Landstinget anser att säkerhetsfrågorna saknas i utredningens konsekvensbedömning av att samla ansvaret hos en myndighet. Det finns en risk att styrningen av informationssäkerhetsarbetet skiljs från styrningen av digitaliseringen. Landstinget ser därför gärna att utredningen kompletteras med en analys av vilka konsekvenser förslaget om en myndighet med samlat ansvar innebär ur perspektivet styrning av informationssäkerhet. Detta är av stor betydelse för bland annat landstingen och särskilt inom hälso- och sjukvårdsområdet.

Gällande tjänsten ”Mina meddelande” ser landstinget att tjänsten skulle kunna vara en bra bas för ett utvecklat digitalt informationsutbyte. Landstinget menar dock att tjänsten behöver utvecklas då det handlar om enkelriktad kommunikation. Ett prioriterat utvecklingsområde bör vara möjligheten till dubbelriktad kommunikation som landstinget bedömer är en förutsättning för en bred användning av tjänsten. Landstinget reagerar även på utredningens begränsning att ”Mina meddelanden bör utvecklas till en nationell tjänst för säker och spamfri e-post till företag och enskilda”. Det faktiska behovet är en säker meddelandehantering mellan landsting/myndigheter/kommuner/invånare. Samtidigt saknas analys av hur stora de offentliga åtagandena som regeringen ska besluta om förväntas bli och om det kommer medföra ökade kostnader för kommuner och landsting. Om förslaget träder i kraft finns anledning att följa upp det och vid behov tillföra resurser.

Vidare har Stockholms läns landsting invändningar mot utredningens förslag att privata utförare av offentligt finansierad verksamhet inte ska beredas möjlighet att ansluta som avsändare i Mina meddelanden. Om invånarens perspektiv ska stå i centrum så behöver alla utförare ges möjlighet att på konkurrensneutrala villkor beredas åtkomst till nationellt utvecklade digitala tjänster. Privata elektroniska brevlådor för meddelanden till enskilda och företag ska kunna anslutas till den nationella infrastrukturen efter Skatteverkets godkännande.

Slutligen delar landstinget utredningens syn på vikten av att effektivisera och utveckla digitaliseringen. Utgångspunkten i utredningen stämmer överens med landstingets egna mål för digitalisering där samtliga verksamheter inom landstinget ska använda digitalisering som ett strategiskt verktyg för att utveckla, effektivisera och kvalitetssäkra verksamheten, erbjuda bättre samhällsservice, öka patienters och resenärers delaktighet.

Beslutsunderlag

Landstingsdirektörens tjänsteutlåtande den 5 maj 2017
Landstingsdirektörens förslag till yttrande
Sammanfattning av delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23)

Irene Svenonius

Gustaf Drougge

2017-05-05
LS 2017-0532

Landstingsstyrelsen
Landstingsstyrelsens förvaltning
Landstingsdirektörens stab
Ingela Erneholm

Landstingsstyrelsen

Yttrande över delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23)

Ärendebeskrivning
Finansdepartementet har genom remiss bjudit in Stockholms läns landsting att yttra sig över delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23).

Beslutsunderlag
Landstingsdirektörens tjänsteutlåtande den 5 maj 2017
Landstingsdirektörens förslag till yttrande
Sammanfattning av delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23)

Förslag till beslut
Landstingsstyrelsen föreslås besluta

att avge yttrande till Finansdepartementet över delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23) i enlighet med landstingsdirektörens förslag till yttrande.

Förvaltningens förslag och motivering

Sammanfattning
Delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23) behandlar två områden. Dels görs en analys av hur digitaliseringen av offentlig sektor skulle stärkas av att frågorna samlas hos en myndighet. Dels utreds frågor kring Mina meddelanden som är en infrastruktur för säkra elektroniska meddelanden från statliga och kommunala myndigheter till enskilda mottagare.

Förvaltningen är positiv till utredningens förslag om ett samlat ansvar för frågor kring offentlig sektors digitalisering och delar bedömningen att en orsak

till att Sverige halkat efter inom området digital förvaltning är avsaknaden av en samlande aktör. Men säkerhetsfrågorna saknas i konsekvensbedömningen.

Utredningens förslag att privata utförare av offentligt finansierad verksamhet inte ska beredas möjlighet att ansluta som avsändare i Mina meddelanden, ställer sig förvaltningen inte bakom. Om invånarens perspektiv ska stå i centrum så behöver alla utförare ges möjlighet att på konkurrensneutrala villkor beredas åtkomst till nationellt utvecklade digitala tjänster.

Bakgrund
Delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23) är del av den utredning om effektiv styrning av nationella digitala tjänster som regeringen beslutade om den 19 maj 2016 och som ska slutredovisas den 31 december 2017.

Bakgrunden till utredningen är bland annat att E-delegationen och Statskontoret i olika utredningar framfört att Sverige börjat tappa placeringar och uppvisa sämre resultat i internationella mätningar, efter att länge ha varit en av de ledande nationerna på e-förvaltningsområdet. E-delegationen konstaterade i sitt slutbetänkande (SOU 2015:66) att offentlig sektor behöver mobilisera samverkan kring gemensamma digitala lösningar.

Delbetänkandet digitalforvaltning.nu behandlar två området. Dels görs en analys av hur digitaliseringen av offentlig sektor skulle stärkas av att frågorna samlas hos en myndighet. Utredningen föreslår att Ekonomistyrningsverket får det samlade ansvaret från och med 1 juli 2018. Uppdraget skulle bland annat vara att stödja statliga myndigheters och kommuners digitala utveckling och genomförandet av nationella digitala tjänster.

Det andra området som delbetänkandet analyserar handlar om den digitala tjänsten *Mina meddelanden*, som är en infrastruktur för säkra elektroniska meddelanden från statliga och kommunala myndigheter till enskilda mottagare. Tjänsten utvecklas och förvaltas idag av Skatteverket på uppdrag av regeringen. Idag är det frivilligt för både avsändare och mottagare att ansluta sig till och använda Mina meddelanden och anslutningsgrader är låg (i februari 2017 var 12 statliga myndigheter och sex kommuner anslutna). Enligt regeringens bedömning skulle det innebära stor nytta både för avsändare och mottagare ifall anslutningsgraden var hög, bland annat genom ökad kvalitet och service för medborgare och företag och genom lägre kostnader för förvaltningarna. Utredningens bedömning i delbetänkandet är att inom ett par år måste i princip all myndighetspost vara digital och föreslår att regeringen inför en rätt för enskilda och företag att få myndighetspost elektroniskt.

Privata elektroniska brevlådor för meddelanden till enskilda och företag ska kunna anslutas till den nationella infrastrukturen efter Skatteverket godkännande. Men Skatteverket föreslås fortsatt tillhandahålla ett statligt alternativ av elektronisk brevlåda, vilket idag är Mina meddelanden.

Överväganden
Digitalisering är en viktig faktor i landstingets arbete att modernisera och utveckla sina verksamheter. Stockholms läns landsting tog den 15 november 2016 beslut om en Policy för innovation och digitalisering, LS 2015–0833, som tydliggör att det är invånarnas behov och perspektiv som ska stå i centrum för landstingets innovations- och digitaliseringsarbete. Målet i den sammankopplade Strategi för digitalisering, LS 2015–0833, är att samtliga verksamheter inom landstinget ska använda digitalisering som ett strategiskt verktyg för att utveckla, effektivisera och kvalitetssäkra verksamheten, erbjuda bättre samhällsservice, öka patienters och resenärers delaktighet, samt bli en attraktivare arbetsgivare.

Förvaltningen är positiv till utredningens förslag om ett samlat ansvar för frågor kring offentlig sektors digitalisering och delar bedömningen att en orsak till att Sverige halkat efter inom området digital förvaltning är avsaknaden av en samlande aktör och brist på effektiv styrning av de nationella digitala tjänsterna. Det är positivt att utredningen pekar på att digitalisering inte bara handlar om teknisk utveckling utan i hög grad om förändringar av arbetsmetoder och organisation.

Däremot saknas säkerhetsfrågorna i utredningens konsekvensbedömning av att samla ansvaret hos en myndighet. Det finns en risk att styrningen av informationssäkerhetsarbetet skiljs från styrningen av digitaliseringen. Förvaltningen ser därför gärna att utredningen kompletteras med en analys av vilka konsekvenser förslaget om en myndighet med samlat ansvar innebär ur perspektivet styrning av informationssäkerhet. Detta är av stor betydelse för bland annat landstingen och särskilt inom hälso- och sjukvårdsområdet. Förvaltningen är positiv till att utredningen i övrigt uppmärksammar de risker som följer av en alltmer utvecklad digitalisering.

Förvaltningen vill understryka vikten av att säkerhetsfrågorna integreras i digitaliseringen av den offentliga sektorn och att informationssäkerhet och integritetsskydd beaktas i varje skede av arbetet.

Utredningens förslag att privata utförare av offentligt finansierad verksamhet inte ska beredas möjlighet att ansluta som avsändare i Mina meddelanden,

ställer sig förvaltningen inte bakom. Om invånarens perspektiv ska stå i centrum så behöver alla utförare ges möjlighet att på konkurrensneutrala villkor beredas åtkomst till nationellt utvecklade digitala tjänster.

Landstinget har idag ett stort och kostnadskrävande informationsutbyte med försäkringskassa, polis, arbetsförmedling, skatteverket med flera. Det är därför väsentligt att infrastrukturen både möter behovet av att kommunicera mellan myndigheter och mellan myndighet och invånare.

Förvaltningens överväganden i övrigt framgår av bifogat förslag till yttrande.

Ekonomiska konsekvenser
Beslutet att avge yttrandet har inte några ekonomiska konsekvenser. Vid ett eventuellt införande av en skyldighet för kommuner och landsting att ansluta sig till Mina meddelanden, skulle detta innebära ett nytt åtagande som är förknippat med kostnader vilka skulle behöva finansieras av staten.[Text]

Malin Frenning
Landstingsdirektör

Carl Rydingstam
Chef Ledningsstaben

Beslutsexpediering:
Akt
Finansdepartementet, LD Stab

Godkänd av Malin Frenning, 2017-06-12

Landstingsstyrelsen

YTTRANDE
2017-06-20

LS 2017–0532

Finansdepartementet
Fi 2017/01289/DF

Yttrande över delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23)

Finansdepartementet har genom remiss bjudit in Stockholms läns landsting att yttra sig över delbetänkandet digitalforvaltning.nu (SOU 2017:23).

Landstinget välkomnar ambitionen att skapa en effektiv styrning av utveckling, införande och förvaltning av nationella digitala tjänster och lämnar följande synpunkter på delbetänkandet.

Samlat ansvar för digitalisering hos en myndighet
Landstinget är positivt till utredningens förslag om ett samlat ansvar för frågor kring offentlig sektors digitalisering och delar bedömningen att en orsak till att Sverige halkat efter inom området digital förvaltning är avsaknaden av en samlande aktör och brist på effektiv styrning av de nationella digitala tjänsterna. Det är positivt att utredningen pekar på att digitalisering inte bara handlar om teknisk utveckling utan i hög grad om förändringar av arbetsmetoder och organisation. Det bör sedan avspeglas i målen för digitaliseringen.

Landstinget har idag ett stort och kostnadskrävande informationsutbyte med försäkringskassa, polis, arbetsförmedling, skatteverket med flera. Det är därför väsentligt att infrastrukturen både möter behovet av att kommunicera mellan myndigheter och mellan myndighet och invånare. Regelverket kan även skilja sig åt för invånar- respektive myndighetskommunikation.

Landstinget delar utredningens syn på vikten av att uppsatta mål styr mot vad som ska uppnås med digitaliseringen. Detta innebär att den faktiska nyttan kan följas upp och utvärderas. Det är då viktigt att nationella mätetal och indikatorer fastställs så att graden av digitalisering kan mätas och följas upp i syfte att stimulera och påskynda införande och användning av nya digitala tjänster.

Mina meddelanden

Stockholms läns landsting ser att tjänsten Mina meddelanden skulle kunna vara en bra bas för ett utvecklat digitalt informationsutbyte. Landstinget menar dock att tjänsten behöver utvecklas. Ett prioriterat utvecklingsområde bör vara möjligheten till dubbelriktad kommunikation som landstinget bedömer är en förutsättning för en bred användning av tjänsten.

Landstinget reagerar på utredningens bedömning att ”Mina meddelanden bör utvecklas till en nationell tjänst för säker och spamfri e-post till företag och enskilda”. Det faktiska behovet är en säker meddelandehantering mellan landsting/myndigheter/kommuner/invånare varför ambitionsnivån som uttrycks utgör en begränsning.

Stockholms läns landsting ställer sig inte bakom utredningens förslag att privata utförare av offentligt finansierad verksamhet inte ska beredas möjlighet att ansluta som avsändare i Mina meddelanden. Om invånarens perspektiv ska stå i centrum så behöver alla utförare ges möjlighet att på konkurrensneutrala villkor beredas åtkomst till nationellt utvecklade digitala tjänster.

Informationssäkerhet
Stockholms läns landsting är positivt till att utredningen uppmärksammar de risker som följer av en alltmer utvecklad digitalisering. Utredningen skriver att säkerhetsfrågorna behöver integreras i digitaliseringen av den offentliga sektorn och att informationssäkerhet och integritetsskydd beaktas i varje skede av arbetet. Landstinget understryker vikten av detta men menar att skrivningarna behöver konkretiseras. Det behöver säkerställas att de digitala tjänster som tas fram har önskvärd kvalitet och att en kvalitetsaspekt är informations- och IT-säkerhet. Landstinget vill särskilt peka på vikten av kravställan och att de digitala tjänster som utvecklas också säkerhetsgranskas. Stockholms läns landsting ser därför gärna att kvalitetsaspekten förtydligas ytterligare i kap 4.3 liksom i övriga delar, genom att det tydligt framgår att informationssäkerhet i form av till exempel informationssäkerhetsgranskningar och kravefterlevnad ingår i myndigheternas digitaliseringsuppdrag.

Utredningen förslår i avsnitt 4.4.1 att en övergripande plan för att stärka digitaliseringen av den offentliga sektorn tas fram, i vilken det ska anges att det måste finnas mål för övergången till digital förvaltning. Landstinget välkomnar ett sådant nationellt styrinstrument med styrande nationella mål för digitaliseringsarbetet men menar att det är nödvändigt att det finns tydliga mål för vad som ska uppnås även vad gäller informationssäkerhet. Styrning av digitaliseringsarbete innebär en samtida styrning av

informationssäkerhetsarbete. För att ytterligare stärka kopplingen mellan digitalisering och informationssäkerhet och åstadkomma förutsättningar för ett förändringstryck ser landstinget gärna att utredningen förtydligar detta.

I kapitel 7 görs en konsekvensbedömning av förslaget om att en myndighet får samlat ansvar för digitaliseringsfrågor, men utan att integrera säkerhetsfrågorna. Gällande informationssäkerhet utövar staten idag styrning av verksamheter i landsting och kommuner med olika medel och genom flera statliga myndigheter. Ur perspektivet hälso- och sjukvårdsområdet nämns några i utredningen men inte alla. Flera statliga utredningar med bäring på informationssäkerhet och personlig integritet har genomförts de senaste åren och pekat på behovet av att förtydliga uppdragen för berörda myndigheter. Landstingets bedömning är att det finns en risk att utredningen inte i tillräcklig utsträckning har kunnat överblicka de konsekvenser som förslagen innebär ur perspektivet styrning av informationssäkerhet, och att det finns en risk att förslagen därmed inte får den styr- och nyttoeffekt som eftersträvas. Konsekvensen av detta blir i nästa steg att styrningen gällande informationssäkerhetsarbetet riskerar att divergera i förhållande till styrningen av digitalisering. Landstinget ser därför gärna att utredningen kompletteras med en analys av vilka konsekvenser förslaget om en myndighet med samlat ansvar innebär ur perspektivet styrning av informationssäkerhet. Detta är av stor betydelse för bland annat landstingen och särskilt inom hälso- och sjukvårdsområdet.

Ekonomiska konsekvenser
Beroende av hur det slutgiltiga förslaget formas behöver ekonomiska konsekvenser för bland annat landsting analyseras. Om ett införande kommer att medföra ökade kostnader för landstinget kan det finnas behov att tillföra ytterligare resurser.

Ankom
Stockholms läns landsting
2017 -03- 22
Dnr LS 2017-0532

Sammanfattning

Sverige behöver en förvaltningspolitik för en nationell digital infrastruktur. Sverige har halkat efter jämförbara länder när det gäller digital förvaltning. Orsaken är främst, enligt utredningens bedömning, ett medvetet val att delegera ansvaret för arbetet med e-förvaltning till myndigheterna. Att arbetet varit framgångsrikt i många avseenden kompenserar inte för de begränsningar detta inneburit. Regeringen har avstått från att använda de styrinstrument som står till buds t.ex. genom att inte formulera styrande mål för vad som ska uppnås och förtydliga vilka uppdrag myndigheterna har när det gäller förvaltningens digitalisering. Utredningen anser att politiken för digital förvaltning bör utformas mot bakgrund av dess roll i den nationella digitala infrastrukturen. En prioriterad fråga är vad som ska vara det offentliga åtagandet i denna infrastruktur, både i principiella termer och i fråga om vilka tjänster som det offentliga ska tillhandahålla.

Utredningen anser att det behövs en övergripande plan för att stärka digitaliseringen av den offentliga sektorn. Enligt planen, som enligt utredningen bör bestå av följande sju punkter, ska

- regeringen besluta om ett mål för övergången till digital förvaltning,
- regeringen klargöra vilka de offentliga åtagandena ska vara i den nationella digitala infrastrukturen,
- myndigheternas uppdrag preciseras, både avseende vad som gäller generellt och vad som är specifikt för vissa myndigheter,
- myndigheternas och kommunernas arbete med att bygga ut den digitala förvaltningen följas upp genom självutvärdering och verifiering,

- samarbetet mellan staten, kommunerna och landstingen ges fastare former genom överenskommelser och uppföljning,
- informationssäkerhet och integritetsskydd beaktas i varje skede av arbetet med att bygga ut den digitala förvaltningen,
- de centrala statliga uppgifterna i arbetet att utveckla den offentliga förvaltningen samlas hos en myndighet.

Samla ansvaret för digitaliseringen hos en myndighet

I uppdraget att analysera hur digitaliseringen i den offentliga sektorn kan stärkas genom att, inom ramen för den befintliga myndighetsstrukturen, samla ansvaret för dessa frågor till en myndighet har utredningen dels analyserat vilka befogenheter och uppgifter som ansvaret ska innehålla, dels vilken myndighet som är bäst lämpad att ta hand om uppdraget.

Utredningen föreslår att det i det samlade ansvaret, från och med den 1 juli 2018, ska samlas uppgifter och uppdrag som flera olika aktörer har redan i dag. Dessa uppgifter är av olika karaktär och varaktighet. Dessutom har utredningen identifierat flera nya, eller i vissa fall "nygamla", uppgifter som bör ingå i uppdraget.

Verksamheten i det samlade ansvaret ska bidra till att de offentliga myndigheterna uppnår målen för den digitala förvaltningen. I uppdraget ska ingå att ge stöd till regeringen i principiella och strategiska frågor om den offentliga sektorns digitalisering. Dessutom ska ingå att stödja regeringens arbete när det gäller frågor om den offentliga sektorns digitalisering som Europeiska Unionen och internationella samarbetsorgan behandlar.

I uppdraget ska ingå att ansvara för att stödja statliga myndigheters och kommuners digitala utveckling och genomförandet av nationella digitala tjänster, samt vidta eller föreslå sådana åtgärder som behövs för att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig digitalisering av den offentliga förvaltningen. Uppdraget ska vidare innebära rätten att meddela föreskrifter i fråga om verkställigheten av författningar om den statliga förvaltningens digitalisering. I uppdraget ska även ingå att säkerställa att myndigheterna har tillgång till en ändamålsenlig infrastruktur när det gäller standarder eller liknande krav som ska vara gemensamma för elektroniskt informationsutbyte.

Uppdraget innebär att samarbeta med myndigheter som svarar för administrativt stöd, inköpssamordning och upphandlingsstöd och därigenom verka för effektivitet och användning av verksamhetsanpassad informationsteknik inom den offentliga sektorn, samt att beakta intresset av innovationer och teknikneutrala lösningar. I förslaget ingår att E-legitimationsnämndens verksamhet inordnas i det nya samordningsuppdraget och att nämndens uppgifter förs över till den myndighet som får detta uppdrag. I samordningsuppdraget ingår därutöver att, något senare, ta över ansvaret för Mina meddelanden och Min myndighetspost.

Enligt utredningen behöver säkerhetsfrågorna integreras i digitaliseringen av den offentliga sektorn. Utredningens bedömning är att stödet till statliga och kommunala myndigheter behöver stärkas i dessa frågor. Utredningen föreslår därför att det i det samlade uppdraget ska ingå att uppmuntra utarbetandet av uppförandekoder enligt dataskyddsförordningen inom e-förvaltningen, och att samverka med Datainspektionen, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap samt Post- och Telestyrelsen. Detta för att underlätta myndigheternas arbete med informationssäkerhet och säkerställa en enhetlig hantering av frågor om dataskydd och personlig integritet.

Utredningen föreslår vidare att det vid den myndighet som får det samlade ansvaret ska inrättas ett digitaliseringssamverkansråd som har till uppgift att ge myndighetschefen råd för att främja utvecklingen av den offentliga sektorns digitalisering. En viktig uppgift för digitaliseringssamverkansrådet är att stödja samverkan mellan de olika aktörerna i utvecklingen av digitaliseringen av den offentliga sektorn.

Utredningen bedömer att Ekonomistyrningsverket är bäst lämpad att ta emot uppdraget om ett samlat ansvar för digitaliseringen av den offentliga sektorn. En alternativ lösning kan vara att E-legitimationsnämnden utvecklas till att omfatta hela det samlade ansvar som utredningen föreslår.

Om Mina meddelanden

Utredningen föreslår att regeringen inför en rätt för enskilda och företag att få myndighetspost elektroniskt och att alla statliga myndigheter ska skicka myndighetspost elektroniskt om inte regeringen

beslutar annat. Utredningens bedömning är att inom ett par år måste i princip all myndighetspost vara digital. Utredningen anser att de statliga myndigheterna ska gå före och ansluta till och använda Mina meddelanden. Myndigheterna måste även bli bättre på att informera om hur det digitala leveranssättet fungerar, till exempel med avseende på säkerhet, integritet och tillgänglighet men också att enskilda och företag, genom att skaffa en digital brevlåda, bidrar till att de offentliga resurserna kan användas till mer värdeskapande verksamhet.

Utredningen menar att Mina meddelanden behöver en egen författning och föreslår därför att en ny förordning införs som samlar det regelverk som behövs för infrastrukturen. Utredningen föreslår att alla statliga myndigheter på sina webbplatser ska informera enskilda och företag om rätten få försändelser elektroniskt.

Utredningen bedömer vidare att Mina meddelanden bör utvecklas till att bli en nationell digital tjänst för säker och spamfri e-post till företag och enskilda och att Skatteverket tar fram riktlinjer angående vilken typ av meddelanden som myndigheter bör skicka genom Mina meddelanden.

Utredningen föreslår att personuppgiftsansvaret i Mina meddelanden regleras i den nya förordningen om en infrastruktur för säkra elektroniska försändelser och att regeringen utreder och tar ställning till hur offentliga myndigheter ska behandla och förhålla sig till s.k. eget utrymme.